

[Landbrugsministeren.]

muligheder for med kort varsel at løse problemet på anden måde. Denne mulighed blev undersøgt, men den var ikke til stede.

(Kort bemærkning).

Forslagsstilleren (Aksel Larsen): Det fremgår af offentlige udtalelser af veterinærdirektøren, at dyreklinikker, der tilbød sig som karantænestationer, har han sagt nej til uden at ville undersøge, om de var egnede.

Dernæst: skal jeg virkelig forstå ministeren sådan, at ministeren også i dag på ny vil hævde, hvad han ellers ikke har vovet at hævde i denne debat, at det ville koste staten 5 mill. kr. at skaffe en anden karantænestation?

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketings beslutnings overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om arbejdsretten [af Hanne Reintoft].

(Lovforslaget (nr. 139) findes i tillæg A. sp. 2687, fremsættelsen i tidenden sp. 3843).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlggaard): Det af fru Hanne Reintoft fremsatte lovforslag er jo prisværdig kort og prisværdig klart. Jeg vil gerne udtale håbet om, at denne debat kan blive tilsvarende prisværdig kort og klar. Jeg kan for mit vedkommende henvise til, at jeg allerede den 18. februar her i tinget har taget stilling til spørgsmålet om ophævelse af arbejdsretten, nemlig i forbindelse med min besvarelse af et spørgsmål stillet af hr. Krog Hansen. Idet jeg på

ny tager afstand fra enhver tanke om at ophæve arbejdsretten, skal jeg henvise til mine udtalelser den 18. februar. De er at finde i fortrykket til folketingets forhandlinger sp. 3686.

Erling Dinesen: Det er jo ikke noget særlig kompliceret lovforslag, fru Hanne Reintoft har fremsat, det har arbejdsministeren ret i. Det går ud på, at arbejdsretten skal ophæves med øjeblikkelig virkning. Det hedder i den skriftlige fremsættelse, at motiveringen herfor er, at denne lovgivning har medført en begrænsning af arbejderne og fagbevægelsens demokratiske ret og muligheder for at udnytte deres organisationer til varetagelse af arbejderne interesser, og det siges videre, at arbejdsrettens domme overvejende er i arbejdsgivernes favør, og at den er mere forældet og utilfredsstillende end nogen sinde før. Den bør derfor efter fru Hanne Reintofts opfattelse ophæves og erstattes af en anden principiel linje, der bygger på forhandling, mægling og ret til aktion.

Det er altså motiveringen for afskaffelse af arbejdsretten, og det er meningen, at der skal sættes noget andet i stedet, forstår jeg. Men der er ikke fremsat noget konkret forslag herom, og det er formentlig helt bevidst, at kommunisterne ikke ønsker nogen lovgivning på dette område; det er jo et standpunkt, man har lov til at have.

Jeg kan imidlertid ikke med min bedste vilje se, at afskaffelse af arbejdsretten og en erstatning af den med en aktionsret vil tjene arbejderne interesser, tværtimod. En ting er, at det er nødvendigt at bevare aktionsretten, når det drejer sig om interessekonflikter, det er jeg helt enig i. Men det ville dog være ganske urimeligt, om arbejderne skulle gå ud i strejke og måske sætte tusinder af kroner til for at få et tilgodehavende udbetalt i en underbetalings sag mod en arbejdsgiver. Og den slags sager er der jo mange af, selv om de ikke pryder forsiderne på aviserne.

Hertil kommer, at ønsker man strejkeret i retskonflikter, så må man være helt klar over, at spørgsmålet om lockout automatisk også vil komme ind i billedet. Jeg mener, at det først og fremmest er i arbejderne interesse at få oprettet kollektive overenskomster til sikring af de løn- og arbejds-